

TALE

27. oktober 2014

J.nr. 2014-0030173

AFA/MNI

Beskæftigelsesministerens tale i forbindelse med samråd i beskæftigelsesudvalget om ledige, ikke-vestlige indvandrere og efterkommere

---

(Det talte ord gælder)

Ad spørgsmål A: Ministeren bedes redegøre for udviklingen i antallet af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande på overførselsindkomst, jf. Mandag Morgens analyse fra 15. september 2014, s. 6: "Udgifterne til indvandrere er eksploderet".

[Introduktion]

De danske arbejdspladser udgør rammen om et af de væsentligste sociale fællesskaber i det danske samfund. At blive en del af en dansk arbejdsplads er derfor en af hovedvejene til at blive godt integreret i samfundet.

Gennem de seneste 15 år er flere indvandrere og efterkommere blevet en del af arbejdsmarkedet og flere er kommet ind i uddannelsessystemet.

Den økonomiske krise har naturligvis også ramt beskæftigelsen for ikke-vestlige indvandrere hårdt.

Det betyder, at mange ikke-vestlige indvandrere og efterkommere fortsat står uden for arbejdsmarkedet. Næsten hver anden indvandrer med ikke-vestlig baggrund er i dag ikke i beskæftigelse – ligesom indvandrere generelt er overrepræsenterede på offentlige forsørgelsesydelse. Det gælder særligt kontanthjælp og førtidspension.

Det er et stort tab for samfundet, at så mange står udenfor arbejdsfællesskabet og en stor udfordring for integrationen.

[*Udviklingen i antallet på overførselsindkomst*]

Der spørges specifikt til *antallet* af ikke-vestlige indvandrere på overførselsindkomst. Til det kan jeg oplyse:

Antallet af ikke-vestlige indvandrere og efterkommere på overførselsindkomst var faldende under højkonjunkturen fra 2006 til 2008. Siden er antallet steget i alle år frem til i dag. Den kraftigste stigning ser vi i perioden fra 2008 til 2010. Stigningen siden 2008 skyldes især den økonomiske krise.

Konkret faldt antallet af ikke-vestlige indvandrere og efterkommere på overførselsindkomst fra ca. 78.000 i 2006 til ca. 71.000 i 2008 svarende til et fald på knap 10 procent. Derefter steg antallet kraftigt fra ca. 71.000 i 2008 til ca. 84.000 i 2010, svarende til en stigning på godt 19 procent. Stigningen fortsatte fra ca. 84.000 i 2010 til ca. 96.000 i 2013, svarende til en stigning på cirka 13,5 procent.

[*Førtidspension*]

Vi ser så småt, at regeringens reformer begynder at virke. Også for ikke-vestlige indvandrere og efterkommere.

Med reformen af førtidspension og fleksjob, som trådte i kraft 1. januar 2013 har vi standset udvikling og fået tilgangen af ikke-vestlige indvandrere og efterkommere til førtidspension til at falde markant. Således faldt tilgangen til førtidspension for ikke-vestlige indvandrere og efterkommere fra ca. 2.200 i 2012 til knap 1.200 i 2013. Samtidig er antallet af påbegyndte ressourceforløb for ikke-vestlige indvandrere og efterkommere stigende. I første og andet kvartal 2013 blev der igangsat 97 ressourceforløb for denne gruppe. I første og andet kvartal 2014 var det tal steget til 525 ressourceforløb.

Dette illustrerer, at regeringens reformer på beskæftigelsesområdet også er integrationsreformer.

Ad spørgsmål B: *Ministeren bedes redegøre for, hvor langt regeringen er nået med at opfylde 2020-målet fra regeringsgrundlaget om, at 10.000 flere indvandrere og efterkommere skal i arbejde?*

Regeringen har sat et ambitiøst mål om, at beskæftigelsen for indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande skal øges med 10.000 personer frem mod 2020.

Et beskæftigelsesløft på 10.000 personer er imidlertid ikke så nemt at måle, som man skulle tro. Eksempelvis vil større indvandring i sig selv øge antallet af beskæftigede indvandrere uden, at det nødvendigvis er et udtryk for bedre arbejdsmarkedstilknytning blandt indvandrere generelt.

Konjunkturudsving har også væsentlig indflydelse på indvandreres beskæftigelse. Således er indvandreres beskæftigelse ofte mere konjunkturfølsom end for personer med dansk oprindelse. Det kan blandt andet hænge sammen med forskelle i uddannelses- og kvalifikationsniveau, forskelle i branchetilknytning og i graden af fast tilknytning til den enkelte virksomhed.

Konjunkturfremgang kan i sig selv levere et markant bidrag til opfyldelsen af et simpelt mål om 10.000 flere indvandrere i beskæftigelse.

Regeringen har derfor valgt at anvende den strukturelle beskæftigelsesfrekvens for indvandrere og efterkommere, da denne indikator korrigeres for konjunktur og demografi.

Opgørelsesmetoden betyder således, at målet ikke påvirkes af antallet af indvandrere, som kommer til Danmark, eller hvordan det generelt går med økonomien i Danmark. Men dermed kan målet også afvige fra den faktiske beskæftigelsesfrekvens for indvandrere og efterkommere.

Udviklingen i den strukturelle beskæftigelsesfrekvens for indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande opgøres én gang årligt af Finansministeriet. Den seneste opgørelse kom her i oktober.

Finansministeriet har på den baggrund oplyst, at den strukturelle beskæftigelsesfrekvens for indvandrere og efterkommere er steget med 1 procent point fra 2011 til 2012, svarende til en stigning på cirka 2.500 personer.

Finansministeriet har ligeledes oplyst, at stigningen i den strukturelle beskæftigelsesfrekvens indtil videre skal tolkes varsomt, da det vil kræve oplysninger for flere år, før man med større sikkerhed kan vurdere, om tendensen er robust og varig.

Ad spørgsmål C: *Ministeren bedes redegøre for, hvilke konkrete initiativer regeringen har taget for at få de mange indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande i arbejde?*

Det er et helt åbenlyst problem, at kun omkring halvdelen af ikke-vestlige indvandrere i dag er i beskæftigelse. Alt for mange står uden for arbejdsmarkedet, og det kan vi som samfund ikke være bekendt. Det går ud over den enkelte, det går ud over deres børn, og det går ud over samfundsøkonomien.

Der findes ikke snuptagsløsninger på problemet, men hovedlandevejen til at få forbedret integrationen er netop reformer, der understøtter at flere får en uddannelse og kommer i arbejde, og færre hænger fast i offentlig forsørgelse. Og derfor er regeringens mange reformer i høj grad også integrationsreformer.

Reformerne af folkeskole- og erhvervsuddannelsesområdet sikrer, at børn og unge, herunder indvandrere, bliver bedre rustet til at klare sig på fremtidens arbejdsmarked.

Reformerne på beskæftigelsesområdet sætter massivt ind i forhold til at investere i bedre hjælp – ikke mindst til de udsatte borgere, der i dag befinder sig på kanten af arbejdsmarkedet.

For indvandrere som for alle andre er det regeringens udgangspunkt, at dem, som kan, skal i arbejde eller i uddannelse, og at dem, som ikke kan endnu, skal have den rette hjælp til at komme videre.

Under den tidligere regering fik mange kontanthjælp, uden at de fik tilstrækkelig hjælp til at komme i arbejde. Det har vi ændret.

Med kontanthjælpsreformen sikrer vi, at ingen skal overlades til sig selv. Alle kontanthjælpsmodtagere skal arbejde for deres kontanthjælp, og unge skal i gang med en uddannelse. Og endelig skal alle udsatte borgere – uanset herkomst – have en tværfaglig, helhedsorienteret og individuel indsats, der kan hjælpe dem videre. Et nyt og bedre kontanthjælpssystem vil give et markant bidrag til bedre integration.

Mange ikke-vestlige indvandrere har komplekse udfordringer. Nogle er traumatiserede på grund af forfærdelige oplevelser i det land, som de er flygtet fra, nogle har vanskelige psykiske eller fysiske udfordringer, mens andre igen har svært ved at læse og forstå den danske kultur.

Med reformen af førtidspension og fleksjob giver vi nye muligheder for, at de mest udsatte også får en chance på arbejdsmarkedet. Nye muligheder for et fleksjob med få timers ugentlig varighed eller et ressourceforløb med et sammen-

hængende og helhedsorienteret aktivt forløb i stedet for - som tidligere - en passiv førtidspension.

Og vi kan se, at reformen virker. Antallet af nytilkendelser til førtidspension er faldet markant. Det gælder også ikke-vestlige indvandrere og efterkommere. Til gengæld oprettes der nye fleksjob, herunder på få timer, og nye ressourceforløb med en tværfaglig og helhedsorienteret indsats.

Et centralt omdrejningspunkt for indsatsen i både kontanthjælpsreformen og reformen af førtidspension og fleksjob er en markant forbedret indsats for mennesker på kanten af arbejdsmarkedet med udgangspunkt i den enkeltes individuelle behov og individuelle udfordringer.

[Fremadrettede initiativer]

Vi har langt fra set den fulde virkning af reformerne. Der skal arbejdes hårdt i kommunerne på at etablere det tværfaglige samarbejde og koordinere indsatsen endnu bedre. Det er ikke nogen nem opgave, og derfor vil ændringerne først slå fuldt igennem på den lidt længere bane.

Jeg er meget optaget af, at vi når i mål med reformerne, og der er sat mange initiativer i gang for at støtte og hjælpe kommuner.

Et eksempel er integrationspålægget, som vi har lavet et forsøg med i kontanthjælpsreformen.

Integrationspålægget handler om ret og pligt. Ret til at modtage kontanthjælp, og pligt til at integrere sig på det danske arbejdsmarked og lære dansk.

Med integrationspålægget stiller vi krav om at påbegynde et ordinært arbejde eller et virksomrettet tilbud på en arbejdsplads inden for 4 uger og krav om at lære dansk, hvis det er nødvendigt.

Samtidig får indvandrerne tilknyttet en mentor og intensiv støtte gennem et samtaleforløb i jobcentret. Jeg ser meget frem til at se resultaterne af integrationspålægget.

Det er helt afgørende, at vi fremadrettet bygger indsatsen på viden og sætter ind der, hvor vi ved, at det gør en forskel.

Derfor glæder jeg mig også til at se anbefalingerne fra ekspertgruppen under ledelse af Carsten Koch.

Eksperterne har i en anden fase af deres arbejde fokus på at skabe en bedre beskæftigelsesindsats for de ”ikke-arbejdsmarkedsparete”, der kan understøtte, at flest muligt kommer i job og uddannelse.

Da indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande udgør en betydelig del af de ikke-arbejdsmarkedsparete, er de naturligvis en vigtig del af målgruppen for dette arbejde.

[Afslutning]

Jeg vil gerne slutte af med at understrege, at regeringen er meget optaget af, at så mange indvandrere og efterkommere som muligt bliver en del af arbejdsfællesskabet. Det er den bedste vej ind i det danske samfund.

Derfor er jeg også altid åben for at kigge på, om der eventuelt kan igangsættes yderligere tiltag, der kan styrke indvandreres tilknytning til det danske arbejdsmarked.

Denne invitation gælder alle gode kræfter såvel blandt Folketingets partier, som andre der har en rolle at spille i forhold til at få forbedret integrationen.